

dette er en Opgave, der har sin Betydning og fortjener at anerkendes og støttes. I saa Fald maa Staten til en vis Grad gaa med lige saa vel som private. Jeg tror ikke, at det er muligt for den ærede Ordfører at opretholde nogen Konsekvens paa dette Omraade. Man kan holde igen, hvis man blot kan blive enig om ikke at give Bevilling til noget, om hvis Nytte man i høj Grad er i Tvivl, eller hvis Skadelighed man endog er paa det rene med. Jeg forlanger ikke, at de, der principielt ere imod Sagen, skulle gaa ind derpaa, men er man overbevist om, at det er et nyttigt Arbejde, der gøres af saadanne Foreninger, saa skal man ikke af principielle Grunde lade sig afholde fra at støtte dem. Den sidste ærede Taler nævnte ganske vist endogsaa Frelsens Hær, for at tage en Virksomhed, der er beslægtet med den omhandlede, og han gik dristig til at sige, at den burde man maaske ogsaa støtte. Jeg vil dog her forvare mig imod, at man skal gaa saa hurtig frem i den Art af Understøttelser, og jeg vil endvidere hævde, at Frelsens Hærs Virksomhed, som er saa fortrinlig i mange Henseender, egner sig maaske netop ikke til at faa Statens Stempel sat paa sig. Jeg tror, at man vil gøre Frelsens Hær ligefrem Skade, hvis man til en vis Grad vil bringe den ind under Statens Anerkendelse. Den har ogsaa forstaaet at rejse en Bygning, den har forstaaet at agitere endnu bedre end indre Mission, thi den har skaffet de fornødne Midler til at faa Bygningen opført. Den ærede Ordfører mente, at naar man anførte, at Soldaterne søgte til denne Forening, havde man jo Soldaterhjem at byde. Ja det indrømmer jeg den ærede Ordfører, og jeg lægger ingenlunde nogen særdeles Vægt paa, at det specielt er et Soldaterhjem. Nej det, det kommer an paa, er, at det er et Hjem for unge Mennesker. Her er meget faa Hjem for unge Mennesker, der komme ind fra Provinserne og Landet og ønske at være sikre paa at komme i et Selskab, hvor de kunne have nogen aandelig Udvikling og blive fri for meget, som de helst vilde være fri for. Man kan sige, at det snarere er en Parallel til Soldaterhjemmet, et Hjem for unge Mennesker, der ikke skulle være Soldater, medens Soldaterhjemmet er et Hjem for unge Mennesker, der ere Soldater.

Jeg skal ikke indlade mig paa de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), det vilde føre for vidt. Overalt hvor der er en aandelig Bevægelse,

kan Sindet tage Skade, ligesom ogsaa hvor der ingen aandelig Bevægelse er, og det, at der er unge Mennesker, hvis Sind tage Skade, fordi de forse sig paa de store dybe Sandheder, er en gammel Kendsgerning, af den Grund skal man ikke hindre den aandelige Virksomhed. Det viser ikke, at man ikke skal støtte en Forening, som har et højt idealt Formaal. Det, der her maa anerkendes, er den Ide, som bærer Foreningen, det Maal, de unge Mennesker have sat sig. Saaledes som Finansloven en Gang ser ud med alt det, den støtter, kan jeg ikke være med til at nægte de unge Mennesker denne Støtte og Anerkendelse fra Statens Side, naar de virkelig behøve den, og det, forekommer det mig, de have dokumenteret. Hvis de unge Mennesker, for at blive ved den Parallel, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds kom med, om de dovne Mennesker, kunne gøre det samme Arbejde, som Munkene i den tidligere Middelalder have gjort, vilde jeg med den største Glæde støtte dem. Men at alt, hvad der staar i Forbindelse hermed, for det ærede Medlem kun er Dovenskab og Hyklery, er saa bekendt, at det er overflødigt her at indlade sig derpaa.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, om Fru Hassagers Kollegium, skal jeg ganske kort sige, hvorfor jeg ikke kan være med til Bevillingen dertil. Det er til Dels af de Grunde, som den sidste ærede Taler fremhævede, men tillige fordi jeg virkelig tror, at naar man overhovedet skal være lidt forsigtig med Konsekvenser, skal man være forsigtig med, naar Staten modtager Legater, saa at supplere dem, hver Gang der er en lille Mangel ved dem. Her er jo ingen Tvivl om, at Legatstifteren, Fru Hassager, har fulgt sit eget Hoved og har fastsat en Sum, som ikke er tilstrækkelig, skønt hun meget let maatte have kunnet indse det, naar hun vilde have tænkt sig om eller søgt forstandige Raadgivere. Men skal Staten, hver Gang der bliver stiftet uforstandige Legater, supplere Hullerne, bliver det en noget farlig Sag. Og hvad er det, der er Spørgsmaal om her? Det ærede Medlem for Verringe (Harald Holm) udtalte, at det ikke var saa galt, om der ventedes nogle Aar, inden Kollegiet traadte i Kraft, men det behøves ikke en Gang. Der er en Renteindtægt af en Kapital paa 120,000 Kr., og der er ikke det mindste i Vejen for at give disse 10 Studenter 200 Kr. hver i Huslejegdgtgørelse. Det er 2,000 Kr. Lægger man saa det andet op, vil det være en Del Aar ganske vist,